

Sag anlagt den 30. juli 2007 — Alcan France mod Kommissionen

(Sag T-288/07)

(2007/C 235/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alcan France SAS (Paris, Frankrig) (ved avocat Thill-Tayara)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- annullation af den anfægtede beslutning truffet af Kommissionen, og det fastslås, at den omhandlede foranstaltning ikke udgør statsstøtte, eller subsidiært fastslås det, at støtten ikke skal tilbagesøges, da Kommissionen har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om en rimelig frist,
- annullation af artikel 1 i den anfægtede beslutning, der betegner den omtvistede foranstaltning som støtte,
- annullation af artikel 2 og 3 i den anfægtede beslutning, der betegner foranstaltningen som uforenelig støtte,
- annullation af artikel 4-6 i den anfægtede beslutning, der anordner tilbagesøgning af støtten,
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger og udgifter, som den anfægtede beslutning har medført.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 30. juni 1997, vedtaget på baggrund af Kommissionens forslag og i overensstemmelse med proceduren i direktiv 92/81/EØF ⁽¹⁾, godkendte Rådet, at medlemsstaterne anvendte eller forsat anvendte nedsatte punktafgiftssatser eller fritagelser for punktafgifter for visse mineralolier, der anvendes til særlige formål. Ved fire successive beslutninger forlængede Rådet denne godkendelse, og den sidste godkendelsesperiode udløb den 31. december 2006. Frankrig godkendte anvendelsen af nedsatte punktafgifter eller fritagelser for punktafgifter på tung brændselolie, der anvendes som brændstof i aluminiumsproduktionen i Gardanne-regionen.

Ved brev af 30. december 2001 underrettede Kommissionen Frankrig om sin beslutning om at iværksætte proceduren i henhold til artikel 88, stk. 2, EF vedrørende fritagelsen for punktafgift på mineralolier, der anvendes som brændstof i aluminiumsproduktionen i Gardanne-regionen ⁽²⁾. Som følge af denne procedure vedtog Kommissionen den 7. december 2005 beslutning 2006/323/EF om, at den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne-regionen, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført,

udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF, der er delvist uforenelig med fællesmarkedet, og pålagde derfor de pågældende medlemslande at tilbagesøge den omtalte støtte ⁽³⁾.

Kommissionen besluttede at udvide den formelle undersøgelse af fritagelsen for punktafgift på mineralolier, der anvendes som brændstof i aluminiumsproduktionen, til også at omfatte perioden, der startede den 1. januar 2004. Den 7. februar 2007 vedtog Kommissionen beslutning K(2007)286 endelig udg. om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændsel ved produktion af aluminiumoxid i Gardanne-regionen, Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført. (statsstøtte nr. C 78-79.80/2001). Det drejer sig om beslutningen, der er genstand for nærværende søgsmål.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren indledningsvist gjort gældende, at beslutningen er ugyldig på grund af formmangler, da Frankrig ikke fik lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, jf. artikel 88 EF, idet den anden procedure for perioden efter 2004 ifølge sagsøgeren blev iværksat på baggrund af betragtningerne til beslutningen af 7. december 2005.

Angående realiteten gør sagsøgeren to annullationsanbringender gældende.

Med sit første annullationsanbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har fundet, at der foreligger statsstøtte i strid med artikel 87 og 88 EF, både på stadiet, hvor støtten blev konstateret, og ved undersøgelsen af dens forenelighed. I forbindelse med dette anbringende gør sagsøgeren endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 1, litra c), i forordning nr. 659/1999 ⁽⁴⁾ ved fejlagtigt at anvende kriteriet om støttens selektivitet. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at den anfægtede beslutning er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet og dermed tilsidesætter artikel 253 EF. Sagsøgeren anfører dernæst, at Kommissionen har baseret sin beslutning om støttens uforenelighed på et ukorrekt juridisk grundlag, idet betingelserne for at anvende EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁵⁾ ifølge sagsøgeren ikke var opfyldt.

Med sit andet annullationsanbringende gør sagsøgeren subsidiært gældende, at tilbagesøgning af støtten som pålagt af Kommissionen vil tilsidesætte princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/81/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier.

⁽²⁾ Offentliggjort i EFT C 30 af 2.2.2002.

⁽³⁾ Beslutning K(2005)4436 endelig udg., statsstøtte nr. K-78-79-80/2001, EUT 2006 L 119, s. 12.

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93, EFT L 83, s. 1.

⁽⁵⁾ EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse, EFT 2001 C 37, s. 3.